

Věra Burešová

Paní Věra Burešová, rozená Mejstříková se narodila dne 7. června roku 1939 v Kolíně.

Paní Věra byla válečným dítětem. Zažila druhou světovou válku, a stejně jako její vrstevníci měla strach. Její tatínek vyrobil ve sklepě jejich domu dvojité dveře. Vždy když začaly houkat sirény, Věra i ostatní známí se běželi schovat a přečkat hrůzné chvíle války.

Paní Věra zažila také bombardování kolínského nádraží v roce 1945. Každá rodina v Kolíně se musela řídit přísnými pravidly, např. musela být zatažena okna, aby v noci nebyla vidět světla města. Po konci války roku 1945 začala paní Burešová oslavovat, stejně tak jako ostatní obyvatelé města Kolína. Své domy zdobili státními vlajkami. Chyběly jim však látky a proto museli improvizovat s tím, co měli.

Po válce začala paní Burešová chodit na základní školu. Poté nastoupila na pedagogickou školu, která se nacházela v Teplicích a ubytovala se na internátě.

Po maturitě začala učit v Kouřimi na základní škole. Návrat do Kolína ji ovšem neminul a pokračovala zde se svou kariérou coby učitelky na základních školách na kolínském Zálabí.

Rokem 1968 nastal osudový zlom. Lidé začali panikařit, obsazovat obchody, nakupovat zásoby. Všichni si mysleli, že se schyluje k další okupaci. V těchto chvílích paní Burešová poslouchala brněnský rozhlas, ve kterém hovořila Jarmila Korandová. J. Korandová informovala: *„Tak, teď už slyším kroky, jak jdou nahoru, bouchají na dveře a už vám nic neřeknu, už jsou tady.“*

V období normalizace musela paní Věra projít prověrkami různého druhu. Bratr paní Věry režim neuznával, a proto byl odposloucháván. Už to vypadalo, že se schyluje k nejhoršímu, ale to už tu byl naštěstí rok 1989 a sametová revoluce. Na Václavském náměstí tenkrát vystoupila Marta Kubišová se svou písní: *Modlitba pro Martu*.

A co vzkázala paní Burešová budoucím generacím?

„Přeji vám, abyste zažili hezký život.“